

[Øllgaard]

sten i ro. Regeringen har også kunnet mindske landbrugserhvervets rentebyrde væsentligt for den meget betydelige variabelt forrentede gælds vedkommende.

Det er umiddelbart indlysende for enhver, at det er en nyttig og god udvikling, der er startet, og alle glæder sig, tror jeg da, meget over denne proces, fordi den er til gavn for næsten alle i vort samfund. Man kunne indskyde her, at alle samtidig burde kunne glæde sig over, at hermed er samtidig anskueliggjort, at vort finansieringssystem her i Danmark er sundt nok under sunde forudsætninger som dem, der nu er ved at blive genskabt.

Men der er svære problemer tilbage med den højt forrentede langfristede landbrugsgæld, den gæld, der i så stort omfang måtte optages inden kriseårene i højrenteperioden. Denne gæld, ofte til omkring 20 pct. forrentning fast over 20-30 år, vil uomgængeligt blokere for en sund udvikling for de pågældende ejendomme langt ud i fremtiden, medmindre der gribes ind over for den her og nu. Det er en alvorlig sag, hvis denne blokering får lov at ligge der, for de pågældende ejendomme er meget centrale i erhvervet, bl.a. derved at de præsterer en uforholdsmæssig stor andel af den samlede husdyrproduktion.

Som allerede sagt er det indlysende for de allerfleste, at det er til hele befolkningens fordel, at der generelt er bremset op for omkostningsstigningerne, og at der er fjernet betydelige rentebyrder fra landbrugets løser gæld. Næppe nogen overhovedet vil bestride disse fælles fordele.

Tilsvarende klart burde det egentlig være, at der er lige så store fælles fordele ved at lempe på den langfristede del af gældstryk- ket, således som det foreslås i lovforslag nr. L 209. Alle i vort samfund har nemlig en oplagt egeninteresse i, at antallet af tvangsauktioner og andre former for økonomisk sammenbrud i landbruget begrænses. Alle har en egeninteresse i, at de økonomiske, indtjeningsmæssige og dermed produktionsmæssige betingelser i landbruget forbedres betydeligt. Det giver nu engang indtjening til alle, når der er grøde i landbruget – og omvendt.

Set i dette lys er vi i venstre meget enige med landbrugsministeren i, at der nødvendigvis skal ske en vis sanering af rentebyrden

for gæld af den type, som lovforslag nr. L 209 sigter på.

Vi er også enige i, at den af ministeren foreslåede metode alt taget i betragtning er den mest anvendelige. Derfor kan vi tilsi- ge velvillig og hurtig udvalgsbehandling.

Også lovforslag nr. L 208 om udskudt frist for anvendelse af gældssaneringsloven kan vi anbefale, idet de to love skal ses i sammenhæng.

Jeg tror, den nye rentesaneringslov efter alt at dømme vil sætte betydelig gang i brugen af gældssaneringsloven igen derved, at rentesaneringsloven vil bidrage til at skabe klarhed over mulighederne for, om de pågældende landmænd, de pågældende højproduktive enheder, overhovedet kan fortsætte.

Af samme grund, plus at det foreliggende lovforslag er meget enkelt og bemærkningerne er udmærkede og udtømmende udformet, og fordi hele landbrugsproblemmet jo efterhånden er eller i hvert fald burde være folkettinget alt for velbekendt – af de nævnte grunde finder vi, at alle relevante forudsætninger er til stede for en hurtig og beslutsom udvalgsbehandling og vedtagelse af lovforslag nr. L 208 og nr. L 209 i løbet af indeværende og næste uge.

Vi er klar over, at der kan være enkelte detaljer, der kan kræve en opklaring eller en præcisering, men det er der jo også tid til. Et par stykker har allerede været nævnt her i dag. Jeg kunne da godt nævne yderligere nogle, men vil i øvrigt gemme sådanne mindre punkter til udvalgsarbejdet. Jeg vil lige nævne en paragraf som bortfaldsparagraffen, der jo siger, at renteydelsen bortfalder ved egentligt ejerskifte. Det er vi naturligvis enige i at den skal, for at ydelsen ikke skal kapitaliseres, men det bør vist klargøres, at ydelsen vel ikke nødvendigvis automatisk skal bortfalde, fordi en landmand eventuelt måtte blive i stand til at konvertere et egentligt ydelsesberettiget lån til et for ham bedre lån.

Vi er helt enige i den hensigt, der erklæres i lovforslaget og i bemærkningerne til forslaget § 3 om de mindre ejendomme, som der tænkes afsat 30 mill. kr. specielt til. Vi er helt enige i hensigten, der ligger i den del af forslaget, men det kræver måske nok en lidt nærmere præcisering, hvordan de 30 mill. kr. skal anvendes. På den måde kan der være enkelte detaljer, der naturligvis er behov for at få helt klarhed over.